

փակ շերտաւորացն պատէին զթագաւորն Տիրան: 34 Եւ կալեալ կապեալ զոտս եւ զձեռս Նորա ի կապս երկաթիս, եւ զբանակն՝ զոր գտանէր՝ աւար հարկանէր. եւ զգանձս եւ զստացուածս, զկին եւ զորդիս թագաւորին, զոր գտին ի բանակին, խաղացուցին յերկրէն Ապահունեաց:

35 Իբրեւ եկին համին ի գեղ մի, որում անուն Դալարիս կոչէին, յորժամ եկն եմուտ զաւրապարն Պարսից ի Ներքս ի գեղն Դալարիս, ածեր կապեալ զարքայն Տիրան ընդ իւր: 36 Եւ ասէ Վարագ, Աղէ՛ տեսէ՛ք ածուղ, որով երկաթ շողացուցուք, զի զաչս խարեսցուք զարքայիս Յայոց: 37 Եւ անդէն բերին ածուղ, որով խարէին զաչսն Տիրանայ: 38 Ապա ինքն խաւսել սկսաւ Տիրան, եւ ասէ. Փոխանակ զի իմ երկու աչքս լուսաւորքս խաւարեցան յայս տեղուոջս, արդ փոխանակ Դալարեացս անուան, Ածուղ անուն լիցի սմա մինչեւ ցյաւիտեանս ժամանակաց. եւ այս երեւոյթ Նշանակս մասցէ յիմ յիշատակի: 39 Այլ ինձ յուշ եղեւ եւ զհտեմ՝ թէ այն զի խնդրեցաւ յինէն վրեժ չարեաց մեղացն իմոց, փոխանակ զի խաւարեցուցի ես զաշխարհս՝ որում թագաւորեալ էի՝ յերկուց լուսաւոր վարդապետացն, եւ կարծեցի շիջուցանել զլոյսն ճշմարտութեանն քարոզութեանն երկուց հաւատարմացն, վասն այսորիկ խաւարեցաւ լոյս տեսանելեաց աչացս իմոց:

40 Եւ յայնմ ժամանակի վաղվաղակի փութանակի չու ամներ յԱծուղ գեղջէն, խաղայր գնայր ճեպով իշխանն արքային Պարսից հանդերձ Տիրանաւ արքայիւ եւ ամենայն գերութեամբն յերկիրն Պարսից. եւ երթայր յԱսորեստան առ տերն իւր յարքայն Պարսից: 41 Լու եղեւ այս ամենայն կործանումն գուժի չարեացն յանկարծաւրէն թշուառութեանն հասելոյ: 42 Ապա ժողով լինէր Նախարարացն եւ իշխանացն, գործակալք եւ զաւրագլուխք, պետք եւ ամենայն աշխարհաժողովք բազմութեանն եկելոց կուտելոցն: 43 Թեպէտ եւ ժողովեցան կազմեցան գունդ եղէն, պատրաստութեամբ զհետ կրթէին Վարագայ, ոչ ինչ կարացին հասանել: 44 Սակայն հասանէին առնուին զկողմ ի Պարսից աշխարհէն. առ հասարակ մարդակոտոր առնէին, եւ զաշխարհն յայրեաց եւ յաւար դարձուցանէին: 45 Եւ ինքեանք դառնային, եւ ի մի վայր ժողովէին, կոճ եղեալ աշխարանաւք լային զիրեանց բնակ¹ տերն զարքայն Յայոց. սոյնպէս եւ զկորուստ աշխարհին, եւ զանձանց անտէրչութիւն կործանմանն վարանացն աղիողորմ գործէին²:

1 Յոր. բնական

2 Թերեւս կոճէին